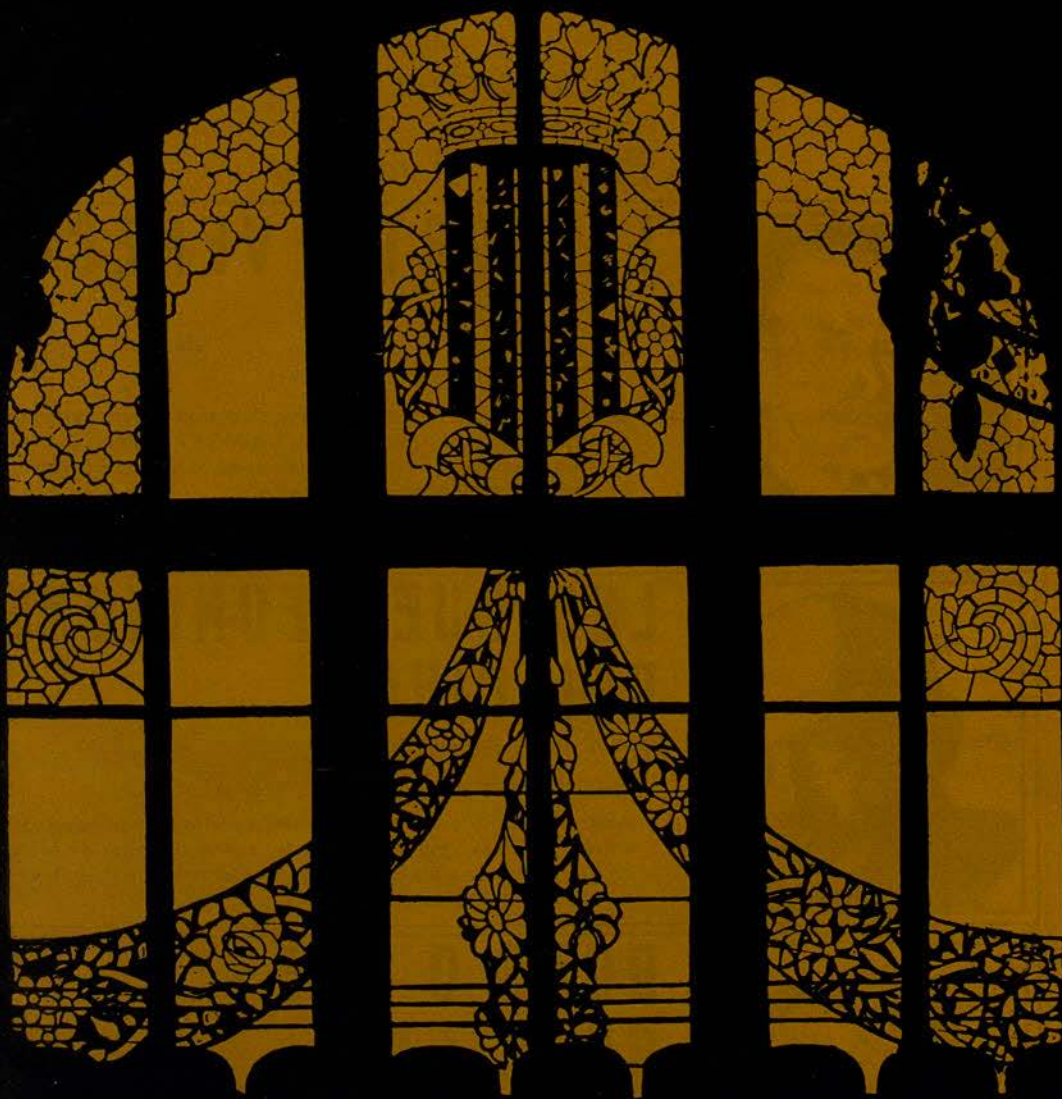

GUIA
MUSICAL
1966-67 **1**

Edicions Proa

Nous, titols de la

Biblioteca A tot vent

LA MORT A VENÈCIA

per Thomas Mann

(Trad. J. Fontcuberta. Pròleg de F. Formosa)

L'autor d'aquesta novel·la és sens dubte una figura gegantina de la literatura del nostre temps, i LA MORT A VENÈCIA una petita obra mestra, reflex de les inquietuds estètiques de l'Europa de començaments de segle.

LES DUES FUNCIONS DEL CIRC

per A. Artís-Gener

(Novel·la finalista del "Sant Jordi 1965". Pròleg de D. Guansé)

Amb aquest llibre ens és plenament revelat un nou novel·lista català. Dibuxant, pintor, periodista, acaba d'arribar de Mèxic on ha viscut vint-i-sis anys apassionadament lliurat, amb èxit, a les seves múltiples activitats.

DUES O TRES GRÀCIES

per Aldous Huxley

(Trad. i pròleg de M. Teresa Vernet)

Valia la pena d'editar aquesta preciosa narració de l'extraordinari novel·lista anglès, el més intel·ligent de la seva generació. En DUES O TRES GRÀCIES ja es revela tota la riquesa d'un estil: originalitat, ironia, penetració psicològica.

Aymà, S. A. Editora

Apartat de Correus 12002 Barcelona

una nova etapa

Som al llindar d'un nou curs musical i tenim en la nostra perspectiva immediata uns esdeveniments que d'entrada atorguen nova fesomia a la vida musical de la ciutat. D'una banda, celebrem el 75è aniversari d'aquella romàntica empresa que fou la fundació de l'Orfeó Català que ara, amb plena consciència de la seva comesa dintre el concert cultural de Catalunya, presentarà un programa de concerts extraordinari i una sèrie de conferències en les quals les figures més representatives de la nostra intel·lectualitat estudiaran les personalitats que més decisivament influïren i vitalitzaren aquesta gran institució que bé podem considerar com l'ànima musical de Catalunya.

D'altra banda, les Joventuts Musicals, amb la presència de la quarta convocatòria del Festival de Música de Barcelona, donen fe que una nova vitalitat ve a enriquir les afirmacions de la moderna escola catalana de composició, en donar entrada als programes dels principals actes del festival, als compositors dels països de la més variada filiació espiritual i de la més diversa significació estètica. Afegim a les precedents manifestacions la temporada operística del Liceu i els concerts de l'Associació de Cultura Musical, del Patronat Pro Música, de Forum Musical (amb la col·laboració dels Instituts estrangers acreditats a la ciutat), etc., i arribarem a la conclusió que tenim en perspectiva un futur particularment dens i brillant.

Pels signes al·ludits, podem creure que som als inicis d'una nova fase de la vida musical de la ciutat. Manca, però, encara, una revista que sigui reflex d'aquest sector musical de la nostra expressió cultural.

Conscients de l'escàs abast que l'habitual «Guia de Concerts» presentava, es pretén a través de l'actual publicació, de dotar el nostre públic musical d'un instrument que no es limiti a informar. Intentarà també de crear, a través de notes i articles, una nova consciència musical i orientar en allò que sigui possible les noves generacions d'afezionats que seran el públic de demà, d'acord amb el que volem que sigui la vida musical del país.

Finalment, no perdem de vista que si bé estan encara per resoldre qüestions capitals (¿caldrà recordar, una vegada més, l'insoluble (?) problema de l'Orquestra Municipal?), l'ambient empeny i ha arribat el moment de disposar d'una publicació que malgrat les seves limitacions sigui exponent de la vitalitat musical ciutadana que s'anuncia.

MANUEL VALLS

UN NOU INICI DE TEMPORADA

El IV Festival Internacional de Música de Barcelona

Es ja la quarta vegada que la temporada musical de Barcelona s'inicia amb l'impuls, inusitat temps enrera, que li proporciona el cicle de concerts integrats en el Festival Internacional de Música.

L'aventura que «Jovenuts Musicals» va emprendre l'any 1963 amb més idealisme que consciència de la realitat, va ésser evidentment modesta: tres audicions simfòniques; una simfònica-coral dedicada a Bach, un recital de piano i una altra de *lieder*. Malgrat la limitada projecció d'aquestes audicions, pel fet de ser promogudes amb un criteri definit i coherent, van obrir al futur la perspectiva d'unes autèntiques Setmanes de la Música amb una certa equivalència amb les que s'organitzen en diverses capitals europees de menys importància cultural que Barcelona. L'Ajuntament de la ciutat va acollir i patrocinar favorablement la idea i va decidir la seva vinculació a les festes de la Mercè; i el segon festival, l'any 1964, amb setze concerts i un bon nombre d'intèrprets invitats al marge dels habituals intercanvis artístics

de J.J. MM., va ésser ja una organització considerablement reeixida. El Festival de l'anv passat va donar encara un pas endavant ampliant els seus horitzons i podem dir que va aconseguir un nivell definitiu, prometedor de la seva consolidació. Sens dubte, si ens abandonéssim a les comparacions, no trobaríem gaires festivals europeus que com el nostre de 1965, hagin pogut reunir en els seus programes la Filharmònica de Viena i el Cor de la Societat d'Amics de la Música de la capital austríaca en tres audicions; el conjunt instrumental *I Solisti Veneti* en dos audicions Vivaldi; el Quartet Parrenin en l'integral dels quartets de Bartok, per no citar més que un aspecte d'aquest memorable cicle de concerts al qual l'auditori es va abocar empès inicialment pel prestigi de la Filharmònica vienesa i després, potser per inèrcia, assistint a moltes manifestacions que, n'estem ben segurs, segregades del Festival no haurien obtingut l'adhesió multitudinària que va produir-se. El Festival que comença ara és semblant a

l'anterior. Podríem trobar-li defectes o limitacions (que per altra banda fóra impropriedat d'assenyalar en aquestes ratlles, a les quals no volem pas infondre una intenció crítica), però en els seus programes graviten amb més força els encerts. Alguns no cal destacar-los al lector, que probablement ja coneix amb detall els programes dels quals traurà les seves deduccions. Altres poden escapar a la percepció dels qui no sospiten l'esforç que fa falta, l'amplitud de criteri que és necessària, les renúncies a què obliga l'articulació de vint-i-quatre programes diferents, en els quals la balança de valors no pot abandonar el pes de les personals opinions. Rigor, ponderació i mesura amb una certa dosi d'inquietud, sembla que són els objectius perseguits en l'ordenació del Festival i aconseguits almenys a la vista del seu programa.

El seu rigor és inqüestionable, encara que per a aconseguir aquest resultat s'ha donat als programes un to i un cert èmfasi germanitzant sense que arribi, però, al vessant tendencios.

La seva ponderació no és pas menys certa. Si hi trobem, per exemple, la música actual de signe vienès, tampoc no hi falta la representació d'altres orientacions de la música antiga i moderna, catalana, espanyola, italiana, francesa, russa i alemanya, com puguin ésser les representatives obres de Monteverdi, Ravel, Shostakovich, Orff, Granados, Falla i d'altres.

La mesura radica sobretot en la tria dels intèrprets, amb l'orquestra Tonkünstler i el cor Jeunesse de Viena, el violinista Schneiderhan, la soprano Irmgard Seefried i el pianista Paul Badura-Skoda fent costat a l'assagista i director René Leibowitz, al Quartet Parrenin, al director Igor Markevitch amb l'Orquestra de la RTVE, a Rosa Sabater o al nostre Orfeò Català adherit per primera vegada al Festival on oferirà la primera de les tres audicions que prepara el mestre Millet de *Les Estacions*, de Haydn.

I la indeclinable contribució a la causa de la música d'inquietud es concreta justament, sense perillous excessos però també amb tota claredat com a definidora d'un dels principals postulats del Festival, en l'audició integral dels quartets de Schönberg, en els *lieder* de Berg, en la rara inclusió de dos quartets de Robert Gerhard i en les previstes estrenes d'obres d'envergadura de Josep Soler, Xavier Benguerel, Jaume Padrós, Salvador Pueyo i amb la primera audició a Barcelona de diverses obres.

Saludem, doncs, el Festival Internacional de Música amb l'adhesió que mereix una iniciativa que fa honor a la millor tradició artística de Barcelona.

XAVIER MONTSALVATGE

Setembre, de 1966.

FÁBRICA DE DISCOS COLUMBIA, S. A., le ofrece la más
sensacional grabación de

EL MESIAS

(Haendel)

interpretada por:

JOAN SUTHERLAND, DAVID WARD, GRACE BUMBRY y KENNETH MCKELLAR.

CON EL CORO Y LA ORQUESTA SINFÓNICA DE LONDRES. Clavicordio:

GEORGE MALCOLM. Órgano: RALPH DOWNES.

Director: SIR ADRIAN BOULT

Discos

DECCA

SXL 218/20

Estereofónico

LXT 218/20

Monoaural

JORDI ROCH

En Jordi Roch és el President de Joventuts Musicals. A més, segons ell, primer és metge; després, músic. Parlarem amb el músic, doncs, d'aquest Festival Internacional de Música, del qual Barcelona se sent joiosa, i ¿qui millor que ell, en Roch, ens en donaria explicacions més o menys íntimes?

L'organització d'un Festival de la categoria del nostre és dura i difícil en molts aspectes. Els primers, varen ésser l'aprenentatge. Avui cal posar aquesta manifestació musical que es celebra a Barcelona entre les millors d'Europa, entre les que les Joventuts Musicals preparen i organitzen. Potser diré que és la que més qualitat i categoria revesteix...

Posar «a punt de solfa» set estrenes, com es donaran en el seu transcurs, és feina llarga. Papers, assaigs, músics... i altres problemes. És un tinglado molt complicat. Però val la pena d'esforçar-se...

Es pot dir que el Festival de l'any 67 està ja resolt. Això és molt important: cal córrer contra el temps que se'ns ve al damunt i preveure d'un any per l'altre els contractes d'interès, tant locals com internacionals, que podran fer brillar la nova programació.

Tenim estadístiques i comprovacions fetes, a partir del primer Festival, que ens donen la pauta a seguir per al muntatge dels futurs.

.....

Bona resposta per part de l'Ajuntament. S'ha aconseguit un augment en la subvenció que ens dóna, realment important: ha calgut treballar-ho, és clar. Això no obstant, la part econòmica és sempre deficitària. Però on es comptava perdre'n cinc, si se'n perd només un, ja s'hi guanya, oi?

.....

També excel·lent resposta del públic. No són solament paraules afalagadores. Cal veure l'assistència a les darreres Serenates al Barri Gòtic, per exemple, per adonar-se que hi ha veritable desig d'escoltar música i de com es gaudeix d'ella. ¿Com s'explicaria, si no, que al llarg d'un mes seguit d'audicions continuades als Festivals, no s'aprecia ni una mica de cansament per part del públic?

.....

Hi ha interès a participar en els nostres Festivals, tant per part de la gent del país com de l'estranger. Àdhuc ens veiem obligats a desestimar algunes ofertes, per moltes raons. Procurem defugir el gran nombre d'artistes de gran prestigi, per tal de fer més important el paper de la música, per ella mateixa, no pel nom de qui la interpreti. A la vegada, donem pas als joves valors, tant a intèrprets com a compositors.

.....

Hi ha un grup nombrós i ben unit que porta el pes de la bona marxa del Festival; uns donen idees, altres les planifiquen i calculen les possibilitats, altres remouen cel i terra per tal d'aconseguir... el que calgui...

.....

Sí, és cert: els preus de les localitats són més elevats. Però, ¿oi que tots sabem prou bé que tot s'ha encarit? Feu comptes, doncs, i veureu que nosaltres també n'hem hagut de fer... i llargs...!!!

.....

La conversa ha estat llarga, molt saborosa... És un home cordial i amable. Quina llàstima que, amb més espai, hom no pugui seguir exposant moltes de les idees, esperances, desigs, que en Roch ens comunica...! Que n'és de difícil mantenir alt un pavelló de tipus musical i dignificar-lo, entremig de crítiques i postures indiferents! Però estem de sort. Aquesta gent de Joventuts són coratjosos i van sempre endavant...

.....

M.ª TERESA GIMÉNEZ

Commemoración del 75 aniversario de la fundación del

ORFEÓ CATALÀ

Dos grandes audiciones del Oratorio de Joseph Haydn

LES ESTACIONS

URSULA BUKEL, soprano — JOHN MITCHINSON, tenor

FREDERICK GUTHRIE, bajo — ORQUESTA SINFÓNICA

Dirección: Maestro LL. M. MILLET

28 octubre, noche, y 1 noviembre, tarde

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Despacho de localidades: En la Administración del Palacio
de la Música, de 5 a 8 tarde

ORFEÓ CATALÀ

L'Orfeó Català a Sant Miquel de Cuixà

L'Orfeó Català ha donat dues audicions de l'oratori *El pessebre*, de Pau Casals, a l'històric monestir de Sant Miquel de Cuixà. Hi han collaborat els solistes Olga Iglesias, Montserrat Aparici, Jaume Baró, Josep Simorra i Raimon Torras, així com l'Orquestra Simfònica del Capítol de Tolosa, que ja havia intervingut en les audicions del *Pessebre* a Tolosa, l'any 1962, sota la direcció del mateix mestre Pau Casals.

Amb aquest motiu hem renovat el plaer de l'audició d'aquesta obra tan emotiva, i han pogut compartir-lo molts que s'han traslladat de Barcelona i d'altres ciutats a Prada, talment que emplenaven la nau de l'abadia i el claustre on havien col·locat altaveus. A la fi de cada part, i especialment en acabar cadascun dels concerts, l'entusiasme s'ha traduït en aplaudiments arborats subratllant l'abraçada dels mestres Casals i Lluís M. Millet i els compartien amb els executants, solistes, orquestra i coristes, els quals han fet l'esforç suprem d'aquests concerts.

La gran demanadissa de localitats els dies anteriors als concerts, motivà que el mestre Casals accedís a permetre l'entrada pública a l'assaig — l'únic assaig general que va ésser possible de fer —, el qual es veié igualment concorregut.

Distinció a l'Orfeó Català

Amb motiu de la collaboració de l'Orfeó Català a les audicions d'*El Pessebre*, l'Ajuntament de Perpinyà ha concedit a l'Orfeó Català i al seu director, mestre

Lluís M. Millet, la medalla de la Treva de Déu, el centenari de la qual ha estat celebrat enguany a la ciutat rossellonesa, amb conferències, exposició d'art romànic i concerts, que han culminat amb les audicions a Sant Miquel de Cuixà.

El 75 Aniversari de l'Orfeó Català

El dia 15 de setembre de 1891 es va celebrar la primera junta de la nostra entitat, celebrada al primitiu estatge social del carrer de Lledó amb l'assistència dels trenta primers socis. Allí es va elegir la primera junta directiva.

Per commemorar aquesta data que iniciava la nostra existència social, el mateix dia 15 de setembre l'Orfeó i un gran nombre dels socis actuals van assistir a una missa d'acció de gràcies, celebrada a la basílica de Santa Maria del Mar. Després de la missa van resar un responsori en sufragi dels cantaires, mestres i socis traspasats durant el llarg període.

A la nit, en una sessió íntima dintre la nostra sala d'assaigs, s'aplegaren de nou els coristes i la junta directiva i la comissió consultiva de l'Orfeó Català. En absència del nostre president, el Sr. Joan A. Maragall va obrir la sessió, en la qual hom llegí la primera acta, on es designa la junta que ha d'estructurar els estatuts i donar forma legal a l'entitat.

A continuació va ésser llegit el discurs del mestre Lluís Millet amb motiu del 25 aniversari de la fundació de l'Orfeó: un text encara tan evocador com ple d'ensenyances i d'esperances.

El mestre Lluís M. Millet va pronunciar un parlament sobre l'activitat de l'Orfeó en el nostre temps, que ha seguit fidelment els postulats dels fundadors estimulants la vida musical, religiosa i artística del país.

El poeta Lluís Valeri llegí un bell poema commemoratiu.

Per demostrar llur adhesió i afecte a l'Orfeó Català, havien concorregut a aquest acte representacions de les entitats culturals i orfeòniques de Barcelona: i en nom de totes elles, el Sr. Vescomte de Güell, president del Cercle Artístic, Institut barceloní d'Art, va parlar testimoniant la glòria rebuda de l'Orfeó Català durant els 75 anys, com un ennoblement moral que honra els seus components i s'irradia a les altres entitats, que li ho agraeixen. Amb aquest motiu les entitats culturals i els orfeons de Barcelona, diu, s'uneixen a la joia de l'Orfeó Català, i el feliciten per desitjar-li una llarga continuïtat. Es dol de l'absència del nostre president, Sr. Fèlix Millet i Maristany, al qual tributa un record molt afectuós.

Per cloure l'acte, el Sr. Joan A. Maragall, vicepresident de l'Orfeó Català, es refereix a la intimitat de la reunió i agraeix la presència dels representats de les entitats amigues i afins que ens han acompanyat durant tota la nostra existència per encoratjar-nos i recollir el testimoni de l'activitat de l'Orfeó Català, perquè en els anys que han de seguir continuï essent aquesta actualitat sempre renovada. fins a portar fermament els nostres postulats inicials a les necessitats de la vida dels nostres dies perquè hi tinguin la deguda eficàcia.

Adquiera y conserve el lujoso PROGRAMA del

IV FESTIVAL INTERNACIONAL DE MUSICA EN BARCELONA

Un documento imprescindible para el aficionado musical. Detalle de los veintidós conciertos. Documentados comentarios a todas las obras programadas, escritos expresamente por prestigiosos críticos y personalidades musicales. Biografías de los intérpretes. Texto íntegro de las obras corales y de lied. Más de cien ilustraciones y fotografías sobre papel cuché. Un lujoso programa de más de 230 páginas, que representa un verdadero alarde tipográfico. Diseñado por Antoni Bassó, confeccionado con la colaboración del Departamento de Publicidad del Palacio de la Música e impreso en Gráficas Universidad.

Precio: 100 ptas.

Alfombras

DURVAL

VDA. DE
JOSÉ LLEDÓ MAS
P. URQUINAONA, 4-T. 2212565

concursos y festivales

■ SANTIAGO DE COMPOSTELA. —

Nuestra gran pianista Rosa Sabater, especialmente invitada por «Música en Santiago», ha celebrado en aquella bellísima ciudad gallega dos recitales en conmemoración del cincuentenario de la muerte de Enric Granados. En el cuadro docente del IX Curso Internacional de Música Española compostelano figuraban, entre otras prestigiosas personalidades hispanas y extranjeras, Conxita Badia, Alicia de Larrocha, Gaspar Cassadó, Enric Ribó y Antoni Brosa.

■ SABADELL. —

La Delegación sabadellense de Juventudes Musicales ha convocado su IV Concurso de piano, abierto a todos los jóvenes pianistas catalanes. El Concurso se celebrará del 5 al 12 de febrero próximo, y las inscripciones para el mismo (que deben dirigirse a Juventudes Musicales, Sabadell) se cerrarán el 30 de diciembre. El Concurso está dotado con los siguientes premios: I Premio, 10.000 ptas. y una «tournée» de conciertos por todas las Delegaciones españolas; II Premio, 4.000; III Premio, 2.000, y IV Premio, 1.000 ptas.

■ SAINT CÉRÉ. —

Las dos obras que obtuvieron más éxito en el Festival «Musique en Guyenne» fueron las primeras audiciones en Francia del «Magnificat» de Dom Josep Antoni Martí, monje montserratino del siglo XVIII (dirigido por Oriol Martorell) y de una Cantata sobre la parábola del Buen Samaritano, de Benjamín Britten (dirigida por Robert Oliveira).

■ BARCELONA. —

El próximo mes de noviembre se celebrará el I Festival Internacional de Jazz de Barcelona, para el que se prevé la participación de destacadísimas figuras norteamericanas y europeas.

■ AREZZO. —

En el «Concorso Polifonico Internazionale Guido d'Arezzo» del presente año la

música coral catalana ha tenido muy brillante participación. El maestro Lluís M. Millet era uno de los miembros del jurado, y la Coral Infantil del Orfeó Lleidatà, la Agrupació Polifònica de Vilafraça, y la Polifònica de Girona, obtuvieron, en distintas categorías, brillantísima calificación.

■ TOULOUSE. —

Del 2 al 8 de octubre próximos tendrá lugar el prestigioso Concurso Internacional de Canto de Toulouse, uno de los que gozan de más fama en la actualidad y en el que, hace años, fue galardonada la soprano barcelonesa Enriqueta Tarrés, cuyas actuaciones en el reciente Festival de Aix-en-Provence fueron elogiosamente comentadas por la crítica gala.

■ BRUSELAS. —

El Concurso Internacional Reina Elisabeth se celebrará en mayo de 1967 y está abierto a los violinistas de todas las nacionalidades, cuya edad oscile entre diecisiete y treinta años. Para toda clase de informes, dirigirse a la Secretaría del Concurso, 11 rue Baron-Horta, Bruselas (1).

■ BERLÍN. —

Del 25 de septiembre al 11 de octubre se celebra en Berlín su Festival Musical, uno de los últimos en el calendario anual y uno de los más prestigiosos dentro del cuadro de la Federación Internacional de Festivales Musicales.

■ DIVONNE-LES-BAINS. —

El noveno Concurso Internacional de Composición Musical organizado por el Casino de Divonne-les-Bains, se celebrará en París el 27 de febrero de 1967. Las inscripciones pueden enviarse hasta el 15 de enero, al Secretariado del Concurso: «Bureau de Concerts Maurice Werner», 11 Avenue Delcassé, París (8).

■ AJACCIO. —

El gran pianista ruso Sviatoslav Richter ha obtenido clamoroso éxito en su recital en el II Festival de Música Clásica de la ciudad corsa de Ajaccio.

PALACIO DE LA MUSICA

AVISO IMPORTANTE

- La Administración del Palacio de la Música comunica al distinguido público que todos los conciertos y actos que se celebren en este local, de conformidad con lo preceptuado en el artículo 18 del Reglamento de Espectáculos Públicos, empezarán con **RIGU-ROSA PUNTUALIDAD** a la hora anunciada.
- Durante la interpretación de las obras no será permitida la entrada en el interior de la sala.
- Las obras programadas se darán sin interrupción en sus tiempos, salvo voluntad expresa de los intérpretes.
- Una vez efectuada la segunda señal para reanudar el concierto, el público deberá ocupar la localidad respectiva, con el fin de que los intérpretes puedan empezar después de dada la tercera señal definitiva, que servirá para que sean cerradas las puertas de acceso a la sala.

Unico concierto en Barcelona

Presentación de la

ORQUESTA FILARMONICA DE BAYER

Programa

I

- «El Carnaval romano» (obertura) BERLIOZ
Concierto para piano y orquesta núm. 3, op. 37 BEETHOVEN

II

- Sinfonía núm. 5, op. 95, «El nuevo mundo» DVORAK

Solista: JOACHIM VOLKMANN, piano

Director:

ERICH KRAACK

Viernes, 21 octubre de 1966, a las 22.30

PALACIO DE LA MUSICA

Despacho de localidades en la Administración del Palacio de la Música, de 5 a 8 de la tarde, a partir del día 3 de octubre. *Nota importante:* Solamente se pondrán a la venta las localidades numeradas de 2.º piso y las entradas generales, estando totalmente reservadas las de platea y anfiteatro.

noticias y comentarios

DUELO EN LA MÚSICA CATALANA.

Este verano, la música catalana ha sufrido dos sensibles pérdidas: la muerte de los maestros Joan Gibert Camins y del Padre Antoni Massana ha sido un duro golpe para nuestro ambiente musical, tanto por la importancia de su labor pedagógica y creadora, cuanto por la alta calidad humana de ambas personalidades.

Joan Gibert Camins era, en la actualidad, catedrático de piano del Conservatorio Superior Municipal barcelonés, en el que, además, cursaba también enseñanza del clavicémbalo. Nacido en 1890, el maestro Gibert había dedicado íntegramente su vida al cultivo de nuestro arte, centrándola, de manera primordial, en las tareas pedagógicas. Pero al lado de esas actividades, gracias a las cuales se formaron tantos y tantos jóvenes pianistas, Gibert Camins prodigó la fineza y sensibilidad de su culto espíritu en otras muchas ramas de la música: crónicas y comentarios críticos en distintas publicaciones, intenso apostolado en pro del renacido clavicémbalo (Gibert Camins lo había trabajado con la célebre Wanda Landowska), breves pero interesantes incursiones en el campo de la composición (él fue uno de los fundadores de aquel grupo en el cual militaban, allá por los años treinta, Eduard Toldrà, Frederic Mompou, Robert Gerhard, Baltasar Samper, Manuel Blancafort, Ricard Lamote de Grignon y Agustí Grau), movimiento orfeónico (durante muchos años fue miembro del *Consell Permanent* de la *Germanor d'Orfeons de Catalunya*), conciertos y recitales públicos, principalmente de música de cámara, etc.

El Padre Antoni Massana, nacido en Barcelona en 1890, fue, ante todo, fecundísimo compositor. Discípulo de Pedrell, Grana-

dos, Marshall, Morera y Taltabull, su catálogo de obras comprende infinidad de partituras de los más diversos géneros, con claro predominio, no obstante, de la música religiosa y litúrgica y de grandes y ambiciosos oratorios y óperas. «El Padre Massana — decía X. Montsalvatge en una reciente nota necrológica — conocía a fondo la técnica orquestal y de las voces, por lo que es también por esta razón que en su obra sinfónico-vocal encontramos, desde el punto de vista del oficio, los mejores logros. Esta facilidad en el uso de la materia musical le inclinaba hacia el lenguaje descriptivo con particular tendencia hacia las expresiones épicas, presentes en todas sus cantatas y óperas.»

Entre los títulos más destacados de su copiosísima producción, cabe señalar las cantatas «Montserrat» (Premio Patxot), «Aclameu a Javé» (Flor Natural en la *Festa de la Música Catalana*, de 1922), «Xavier», «La Creació» y «El Paradís perdut» (según la magnífica traducción de Boix Selva), las óperas «Canigó» (sobre el poema de Jacint Verdaguer) y «Nuredduna» (poema de Costa y Llobera), dos poemas sinfónicos, un Concierto para violoncelo y orquesta, diversas colecciones de melodías y *Cants de pietat*, etc.

BECAS PARA CANTO Y PIANO. — El Conservatorio Profesional de Música «Ars Nova» ha publicado la convocatoria para siete becas de piano (clase María Canals) y dos de canto (clase M. Carmen Bustamante). Las de piano se concederán mediante concurso-oposición y cuatro de ellas deberán otorgarse a alumnos que con anterioridad hayan cursado sus estudios en «Ars Nova». Para las de canto se seguirá riguroso turno de inscripción.

vida musical

VENECIA. — En el célebre Teatro La Fenice, y dentro del cuadro de las manifestaciones de la Bienal de Arte, se ha estrenado la ópera «Tutti la vogliono», del joven compositor de treinta y seis años, Angelo Paccagnini. La ópera es una violenta sátira del fascismo y el estreno, debido a la violenta reacción de parte del público, se desarrolló en medio de indescriptible tumulto.

LUCERNA. — La sesión de clausura de las Semanas Internacionales de Música de la bella ciudad suiza, fue dedicada a Richard Wagner. Bajo la dirección de Georg Solti, uno de los más prestigiosos directores wagnerianos de la actualidad, la Orquesta Filarmónica de Viena interpretó el «Idilio de Sigfrido» y la escena final de «El crepúsculo de los dioses», con la valiosísima colaboración de la gran soprano Birgit Nilsson.

BESANÇON. — En el programa de su XIX Festival, que se celebra durante el presente mes de septiembre, figuran las siguientes e importantes primeras audiciones: «Cuarteto», de Kurtág, «7 Hai Kai», de Olivier Messiaen, «Cinq Métaboles», de Dutilleux, y Misa solemne — en francés — para coro, asamblea y órgano.

BILBAO. — Se anuncia, para el próximo mes de octubre, el estreno de la ópera «Zigor», del maestro Francisco Escudero. Esta ópera, sobre tema y ambiente vascos, está escrita en vascuence. El estreno será dirigido por el maestro Loibner.

SALZBURGO. — Para el ciclo wagneriano que dirigirá, en abril próximo, el maestro Herbert von Karajan, se han agotado ya todas las localidades disponibles. Además, diversas firmas discográficas y distintas emisoras radiofónicas y de televisión están interesadísimas en estas representaciones que tanto interés han despertado.

TOKYO. — Por vez primera se ha representado la ópera de Mozart «Don Giovanni», en su versión japonesa. El rol de Doña Elvira lo cantó la soprano Kyoko Kishida, conocida internacionalmente por sus actuaciones cinematográficas.

EDIMBURGO. — Entre los directores de orquesta que han destacado en los diversos conciertos sinfónicos del importante Festival escocés, cabe señalar a Alexander Gibson y, principalmente, al joven maestro italiano Claudio Abbado, cuya meteórica carrera le está situando en primerísima línea entre los directores del momento presente.

NEVERS. — En la «Grand Semaine Chantante» de la Federación Europea de Jóvenes Corales, que reunió cerca de 1.500 cantores e instrumentistas, participaron la «Capella Clásica Polifónica», el «Cor Madrigal», la «Coral Cantiga», la «Coral Canigó» (Vic) y la «Coral Sant Jordi».

NEW YORK. — La inauguración pública del nuevo «Metropolitan Opera» ha sido confiada al estreno de la ópera «Antonio y Cleopatra», del compositor norteamericano Samuel Barber. La cantante negra Leontyne Price y Justino Díaz, interpretan los papeles principales de esta partitura, para cuya «première» se agotaron con diversos meses de anticipación, las 3.788 plazas de este nuevo emporio del teatro lírico newyorkino.

CHAISE-DIEU. — Para conmemorar su décimo aniversario de residencia en Francia, el pianista Georges Cziffra celebrará un concierto en la iglesia abacial de Chaise-Dieu, en la Auvernia. La orquesta será dirigida por el hijo del célebre pianista.

BOADA

REPRODUCCIÓ DE
PLÀNOLS

FOTOCÒPIES A
L'INSTANT

Comtal, 26

Telèfon 222 40 91

AUDENIS

PIANOS

ACORDIONS

FLAUTES DOLCES

Balmes, 116

Telèfon 215 06 45

MANHATTAN

TOTS ELS DISCS
DE MÚSICA CLÀSSICA

Diagonal, 490

Telèfon 217 87 18

EDITORIAL BRUGUERA

presenta

«EL PRODIGIÓS MÓN
DE LA MÚSICA»

de

Manuel Valls

LES ESTACIONS de Haydn. — El pasado día 15 de septiembre el Orfeo Català cumplió exactamente el 75 aniversario de su fundación. La obra que un día comenzaron llenos de entusiasmo los jóvenes Luis Millet y Amadeo Vives acaba de cumplir tres cuartos de siglo de existencia con una madurez insospechada. Sin duda alguna el Orfeo Català ha sido y es actualmente la entidad artística más representativa de Cataluña y que más fama y renombre ha conseguido más allá de sus límites. La conmemoración, pues, de esta gran efemérides representa, no solamente un hecho histórico de gran trascendencia para el propio Orfeo Català, sino para toda la colectividad que desde siempre le ha dado pruebas de su entusiasmo. Como pórtico conmemorativo —al que seguirán posteriormente diversos actos culturales y musicales— el Orfeo Català, bajo la dirección de su titular, el maestro Lluís M. Millet, interpretará los días 28 de octubre noche y 1 de noviembre tarde, en su sede del Palau, el oratorio *Les Estacions*, de Joseph Haydn. Con el Orfeo Català intervienen en la interpretación de este magno oratorio, una nutrida Orquesta Sinfónica, y tres solistas de gran categoría: Ursula Buckel, soprano; John Mitchinson, tenor y Frederick Guthrie.

I FESTIVAL INTERNACIONAL DE JAZZ. — El Palacio de la Música ha sido el marco escogido para el desarrollo del I Festival Internacional de Jazz a celebrar en Barcelona. El anuncio de este gran acontecimiento musical que tendrá lugar durante la primera semana de noviembre, está obteniendo una gran resonancia en las más importantes ciudades europeas, hasta el extremo de ser una realidad un acertado slo-

los conciertos

gan «Barcelona, capital europea del jazz», por unos días. Desfilarán por el escenario del Palau los grupos jazzísticos y las primeras figuras de todas las especialidades y estilos. El trío de *Jacques Loussier* mundialmente famoso por su serie de grabaciones bajo el título genérico de «Play Bach». *Mahalia Jackson*, la mejor intérprete de negro spirituals y gospel songs. *Dave Brubeck Quartet*, uno de los combos de jazz de mayor longevidad y prestigio internacional. *John Coltrane Quintet*, cuyo líder, «mejor jazzman del año», está considerado por toda la crítica como la personalidad más importante de la música de jazz en el momento actual. *Bud Freeman*, saxo tenor, con la *Alex Welsh Orchestra*, famoso veterano del Chicago de los 20, al frente de una de las mejores agrupaciones británicas de estilo Dixieland. *Tete Montoliu* y su famoso trío, reconocido ya como figura internacional, Y finalmente la cantante *Astrud Gilberto*, con el *Stan Getz Quartet*: la revelación femenina, en el ámbito vocal, más fulgurante de los últimos años, junto al rey del Cool jazz y otros músicos sumamente notables. Con anterioridad a estos conciertos, tendrán lugar durante la última semana de octubre diversas conferencias ilustradas con audición de grabaciones, que ambientarán este gran acontecimiento, calificado ya desde ahora como uno de los más importantes que se han celebrado hasta ahora en Europa, tanto por la calidad de las figuras que tomarán parte en el mismo, como por su duración.

CARTAS A LA REDACCIÓN

Los que se interesan —al menos en algunos de sus aspectos— por lo que se ha convenido en llamar fenómeno musical, y por lo tanto frecuentan el Palau de la Música Catalana, habrán podido comprobar el esfuerzo realizado, principalmente durante el curso anterior, en la edición y distribución del presente folleto. *GUÍA MUSICAL*, no pretende ser una revista propiamente dicha. Aspira, simplemente, a ocupar su vacío. Como portavoz de las actividades que se desarrollan en esta sala de audiciones, se limita prácticamente a la divulgación de sus actos, sin compromiso o crítica. Las secciones complementarias, siempre dedicadas a algún aspecto musical, no son más que una divulgación del mismo. A partir del presente número, que inaugura la temporada 1966-67, creemos oportuno dar cabida igualmente a la opinión, siempre estimable, de los que frecuentan el Palau. La Administración del Palau recibía ya en este sentido diversas cartas. Todo aquello que se refiere a nuestra sala de conciertos o aspectos de actualidad musical, ciudadana o universal, será tema de esta sección, siempre que en ellas se observe, como es natural, el auténtico sentido del diálogo, de la cordialidad y del interés. Esperamos, pues, las cartas (sustanciales y breves, ¡por favor!) de nuestros lectores, para darles cabida a partir del próximo número

ORFEÓ CATALÀ

Cicle de Conferències amb motiu del 75.è aniversari

Els divendres de l'Orfeó Català

CURS 1966-1967

LA MUSICA A BARCELONA I LA VIDA DE L'ORFEÓ CATALÀ

1966

1.	21 octubre	JOSEP A. CLAVÉ , el peoner de la cançó coral	Oriol Martorell
2.	4 novembre	FELIP PEDRELL , creador de la musicologia	Francesc Baldelló
3.	11 novembre	ANTONI NICOLAU , director, pedagog i compositor	Enric Gasull
4.	18 novembre	ISAAC ALBÈNIZ . L'aportació a la música espanyola	Josep Llorens, prev.
5.	25 novembre	ENRIC GRANADOS . L'escola pianística catalana	X. Montsalvatge
6.	2 desembre	FRANCESC ALIÓ . Entre la cançó popular i la lírica	Osvald Cardona
7.	9 desembre	ENRIC MORERA . Per la biografia d'un gran impulsu	Miquel Saperas
8.	16 desembre	JOAN LAMOTE DE GRIGNON . La divulgació de la música simfònica	Sebastià Benet

1967

9.	13 gener	GREGORI SUNYOL . El cant gregorià a Catalunya	Gregori Estrada
10.	20 gener	JULI GARRETA , el gran músic intuïtiu	Jaume Marill
11.	27 gener	EL P. DONOSTIA , compositor d'obres catalanes	Manuel Valls
12.	3 febrer	LLUÍS ROMEU . La renovació del cant litúrgic	Miquel Salarich
13.	10 febrer	ANTONI PÉREZ MOYA . L'apostolat de la cançó popular	A. Pérez Simó
14.	17 febrer	EDUARD TOLDRÀ	A. Menéndez Aleixandre
15.	24 febrer	JOAN LLONGUERES . Els bells apostolats	J. J. Llongueres
16.	3 març	JOAN SALVAT . L'Orfeó i la Revista Musical Catalana	Mateu Piguillem
17.	10 març	FRANCESC PUJOL	Joan Tomàs
18.	17 març	AMADEU VIVES . La fundació de l'Orfeó Català	Octavi Saltor

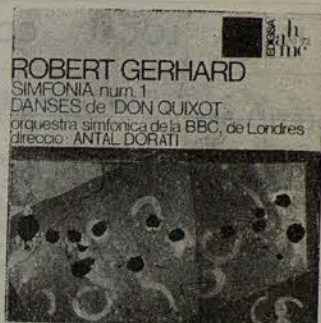
abril Conferències sobre el mestre Lluís Millet (centenari del seu naixement)
L'home, l'artista i l'escola catalana: Creació de l'Orfeó Català

DON QUIXOT PRIMERA SIMFONIA

de ROBERT GERHARD

Orquestra Simfònica de la B.B.C., de Londres
Director: ANTAL DORATI

EDIGSA AHMC 10-72, 30-33 Stereo

Durante este verano ha aparecido el tercer disco de la «Antología histórica de la música catalana», que con tanto esfuerzo y entusiasmo ha lanzado al mercado la firma de discos EDIGSA. Precisamente, hace pocos días, esta ambiciosa colección (tres discos solamente, pero con grandes planes, proyectos y realizaciones inmediatas) acaba de ser galardonada con el premio Juventudes musicales en el «Gran Premi del Disc Català», de Lloret de Mar. La incorporación a esta Antología de un disco de auténtica categoría viene a confirmar las esperanzas en esta vasta empresa cultural en favor de la música catalana.

Pero el disco en sí tiene ya una categoría indiscutible. Digamos que se trata de un autor catalán de primer orden (desgraciadamente poco conocido entre nosotros), de unas obras de gran valor y de una grabación excepcional, tanto por sus intérpretes como por los medios utilizados. El disco contiene una suite de danzas del ballet *Don Quixot* (1941) y la *Primera Sinfonía*, de Gerhard. La magnífica interpretación corre a cargo de la Orquesta Sinfónica de la B.B.C., de Londres, bajo las órdenes de Antal Dorati — uno de los directores más competentes e ilustres del momento actual —. La grabación, efectuada en Inglaterra (1965) por «La Voz de su Amo», fue patrocinada por la Fundación Gulbenkian dentro de la serie «Músicos de hoy».

El ballet *Don Quixot* fue estrenado en 1950 en el Covent Garden, de Londres, por la Compañía del Sadler's Wells. Sin embargo, la presente suite de danzas fue estructurada en 1957 y estrenada al año siguiente por la Orquesta Sinfónica de la B.B.C., bajo la dirección de Basil Cameron. Son cinco danzas ambientales, des-

criptivas, dentro del lenguaje contenido de Gerhard, regidas por el sistema propio del compositor.

La *Primera Sinfonía* (en tres tiempos, cada uno de los cuales integrado por un pequeño número de amplias secciones), es una obra de notable ambición. El compositor catalán (n. 1896), residente en Inglaterra desde hace muchos años, nos ofrece una partitura orquestal de gran valor y de indudable interés, aun para los que no ocultan su temor ante las técnicas dodecáfónicas. Gerhard, discípulo de Schoenberg, emplea un lenguaje y una técnica propias, que desembocan en una libertad de expresión y de conceptos totalmente característicos. El autor, en un comentario sustancial que acompaña al disco, se «justifica», en el sentido más idóneo de la palabra, ante su obra. De entre muchos conceptos interesantes, queremos destacar un párrafo: «Una obra d'art no és alguna cosa que pugui explicar-se, i solament una creixent familiaritat amb ella ens conduirà cap a una autèntica participació (paraula que prefereixo a «coneixement»). Arreu del món hi ha molts afeccionats a la música que no pretenen en cap de les maneres de **comprendre** (sigui quin sigui el sentit lògic que donem al terme) aquella música amb la qual frueixen; i molts d'ells són extraordinàriament sensibles. Pensem un instant en l'escàs nombre de **cognoscenti** que ens quedaria, si eliminàvem tota aquesta gran massa d'**amateurs**. En realitat, aquests seran conduïts a través de la perplexitat de la música contemporània per una minoria ben informada; però, finalment, la seva reacció serà la prova decisiva que necessita aquella minoria.» — A. S.

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
SEPTIEMBRE		
28 miérc. 22.15 h.	Palau	IV Festival Internacional de Música Wiener Jeunesse Chor. Wiener Tonkünstler Orchester. Director: Heinz Wallberg. Solistas: Gerlinde Lorenz, soprano. Meriel Dickinson, contralto. Georg Jelden, tenor. Keith Engen, bajo. Haendel , El Mesías.
30 viern. 22.15 h.	Palau	Wiener Jeunesse Chor. Wiener Tonkünstler Orchester. Director: Heinz Wallberg. Solistas: Eiko Katanosaka, soprano. Gerlinde Lorenz, soprano. Meriel Dickinson, contralto. Georg Jelden, tenor. Hans Strohbauer, barítono. Keith Engen, bajo. Monteverdi , Vespro della Beata Vergine.
OCTUBRE		
1 sáb. 22.15 h.	Palau	Wiener Tonkünstler Orchester. Wiener Jeunesse Chor. Director: Günther Theuring. Solistas: Gerlinda Lorenz, soprano. Eiko Katanosaka, soprano. Georg Jelden, tenor. Hans Strohbauer, barítono. Mahler, Berg, Orff .
2 dom. 18.30 h.	Tinell	Agrupación Nacional de Música de Cámara. Josep Trotta, violoncelo. C. Halffter, Shostakovitch, Schubert .
4 mart. 22.15 h.	Tinell	Agrupación Nacional de Música de Cámara. Josep Trotta, violoncelo. Beethoven, Homs, Brahms .
6 juev. 22.15 h.	Tinell	Wolfgang Schneiderhan, violín. Walter Klien, piano. Beethoven , Sonatas núms. 1, 8, 4, 6.
7 viern. 22.15 h.	Palau	Orquesta Municipal de Barcelona. Director: René Leibowitz. Solista: Irmgard Seefried, soprano. Webern, Mahler, Strauss, Schubert .
8 sáb. 22.15 h.	Tinell	Wolfgang Schneiderhan, violín. Walter Klien, piano. Beethoven , Sonatas núms. 2, 5, 3, 7.
9 dom. 18.30 h.	Palau	Irmgard Seefried, soprano. Thomas Hemsley, barítono. Erik Werba, piano. Miguel Zanetti, piano. Wolf , Cancionero Italiano.
10 lun. 22.15 h.	Tinell	Wolfgang Schneiderhan, violín. Walter Klien, piano. Beethoven , Sonatas núms. 9 y 10.
12 miérc. 18.30 h.	Tinell	Anton Dermota, tenor. Hilda Dermota, piano. Lieders de Mozart, Schubert, Schumann, Strauss .
15 sáb. 22.15 h.	Palau	Orquesta Municipal de Barcelona. Orfeo Manresa. Director: Georg Fischer. Solistas: Paul Badura-Skoda, piano. Jörg Demus, piano. Eiko Katanosaka, soprano. Anton Dermota, tenor. Mozart, Haendel .

GUÍA MUSICAL

Temporada 1966-67. 28 septiembre 1966. Núm. 1.

Edición de 4.000 ejemplares.

Editado por «Palau de la Música Catalana - Departamento de Publicidad».

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUÍA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebran en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

desde pequeños saben que...

DANONE

es el verdadero yoghurt

1960-67

2

El secreto del hombre de hoy

after-shave
electric pre-shave
electric pre-shave-spray
shaving-cream tube
foam shaving-cream

floïd

hair-tonic
hair-fix
eau-de-toilette
deodorant-spray
toilet-soap